

ложения трѣбва да се съгласува съ възпитание-то на мъже-тѣ. Това е едно важно условие за бракъ-тѣ, което прѣдставява най-повече шансове за продължителна челедна честитина.

XVII.

Нѣколко думи за възпитание-то на дѣвойки-тѣ.

Беконъ казва: «това, което наричаме възпитание, въ сжщность нищо друго не е, освѣнъ отъ рано приета привичка».

Философъ Менъ де—Биранъ така сжщо мислялъ, че възпитание-то се заключава въ образование-то на добри физически и морални качества, които послѣдователно като се развиватъ, ставатъ най-послѣ инстинктивни. Обаче възпитание-то е съвсѣмъ друго нѣщо.

Никога жени-тѣ не сж биле толкова любезни, колкото сега; нѣ, така сжщо, тѣ никога не сж биле толкова лоши сжпруги и нефелни майки, които малко да разбиратъ прѣдначаченни-тѣ си длѣжности. Отъ какво произлиза това? То е сѣтнина на това, гдѣто възпитание-то имъ е подчинено подъ правила-та на мода-та, сжщо както и накити-тѣ имъ. Мода-та изисква, щото дѣвици-тѣ да ходятъ въ училище шесть или седемъ години, за да изучватъ хиляди нѣща, къмъ които нѣматъ никаква наклонность, които не ще имъ послужатъ отъ послѣ за нищо и ще ги забравятъ. Майки-тѣ и учителки-тѣ не се потруждатъ да разбержтъ призвание-то на дѣвойки-тѣ, каратъ ги всички да слѣдватъ едно и сжщо учение, безъ да помислятъ и да се погрижатъ, да ли ще можтъ еднаква полза да извлѣкжтъ отъ изученно-то. Тѣ не можтъ да познаятъ природни-тѣ наклонности на дѣвойки-тѣ, които често пжти енер-